

L.dz. 715/022/2021

LIST PASTERSKI
o poświęceniu się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

Oto jest Serce, które tak bardzo ukochało ludzi...

Drodzy Diecezjalnie!

Patron bieżącego roku duszpasterskiego w naszej Archidiecezji, św. Józef Sebastian Pelczar, sto lat temu, reagując żywo na znaki czasu, skierował do wiernych diecezji przemyskiej *List pasterski o poświęceniu się Najświętszemu Sercu Jezusowemu jednostek i rodzin*¹. Szeroko omawia w nim objawienia, jakie przeżyła św. Małgorzata Maria Alacoque, a dzięki którym rozwinął się w Kościele katolickim kult Serca Jezusowego. Z kultem tym łączy się ściśle tajemnica Najświętszego Sakramentu, w którym jest żywa obecność Jezusa. Serce Jezusa, jak pisze św. Józef Sebastian, jest uosobieniem miłości, a jej *najwspanialszymi pomnikami są żłóbek, krzyż, ołtarz i przybytek sakramentalny*². Istnieje, według naszego Patrona, nagła potrzeba odpowiedniej czci ze strony wszystkich ludzi. Spośród różnych form kultu Bożego Serca, święty Biskup z Korczyny wymienia: obchodzenie uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa, praktykę pierwszych piątków miesiąca, odmawianie litanii oraz aktów strzelistych, kult obrazu, przyjmowanie Komunii świętej, udział w Mszy świętej. W ślad za tymi praktykami religijnymi powinna iść wewnętrzna praca, zmierzająca do upodobnienia naszego serca do Serca Jezusowego³.

Jednym z motywów napisania listu pasterskiego przez biskupa Pelczara była potrzeba odpowiedniego przygotowania diecezjan do dobrego przeżycia uroczystego aktu poświęcenia Polski, każdej rodziny i każdego wiernego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Ten wiekopomny akt religijny miał miejsce w Krakowie, 3 czerwca 1921 r., u progu odzyskania przez Polskę niepodległości, co ówczesni pasterze odczytywali w kluczu działania Bożej Opatrzności.

Zechcimy kontynuować zamysł św. Józefa Sebastiana Pelczara i przygotować się do ponowienia tego aktu zawierzenia. W setną rocznicę tamtego, pamiętnego wydarzenia, 11 czerwca 2021 r., podczas Mszy św. w Bazylice pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie, polscy biskupi powierzą Bożemu Sercu całą Ojczyznę.

Choć będzie to wydarzenie historyczne i związane z modlitewnym zawierzeniem, to nie można go sprowadzić jedynie do jednodniowej uroczystości, wpisanej do kalendarium Kościoła katolickiego w Polsce. Akt ten zawiera istotne przesłanie i stanowi apel do wszystkich wierzących. Jest wołaniem o to, byśmy w naszej codzienności wynagradzali Boskiemu Sercu za grzechy i niewierności ludzi, którzy ztratili poczucie grzechu w wymiarze duchowym i społecznym. Chodzi o to, abyśmy wpatrzeni w to Serce, rozczytując nieustanną i niegasnącą

---

¹ Józef Sebastian Pelczar, *List Pasterski o poświęceniu się Najświętszemu Sercu Jezusowemu jednostek i rodzin*, Kronika diecezji Przemyskiej, 20(1920), s. 43-56.

² Tamże, s. 44.

³ Tamże, s. 45-46

miłość do rodzaju ludzkiego, upodabniali nasze życie i nasze serca do cichego i pokornego Serca naszego Mistrza i Pana – Jezusa Chrystusa.

W celu głębszego i bardziej owocnego przeżywania tego wydarzenia, a także dla dobra duchowej formacji, zmierzającej do ukształtowania postawy uczniów naśladowujących kochające Serce Boga, pomyślmy o tym, jak dzisiaj, w XXI wieku, kochać Boskie Serce i co czynić, by się do niego upodabniać.

I. Czcic Serce Jezusa

Św. Małgorzata Maria Alacoque, wizjonerka żyjąca w XVII wieku, ciesząca się objawieniem miłości Serca Jezusowego, zapisała w swoich notatkach: *Oto jest Serce, które tak bardzo ukochało ludzi, że poświęciło się do samego końca, aż do całkowitego wyczerpania i udrczenia, aby dać im świadectwo swojej miłości*⁴.

Obraz kochającego Serca Pana Jezusa jest obecny w biblijnych przekazach, w których Jezus szukał zagubionych, pogardzanych, odrzuconych. Oczyma wyobraźni spróbujmy dostrzec, jak pochylał się nad chorymi, trędowatymi, grzesznymi. W świecie ludzkiej interesowności, balansującej pomiędzy imperium rzymskim a przywódcami religijnymi, Jezus ukazywał miłujące oblicze Ojca. Poświęcał ludziom czas, rozmawiał z nimi, czynił cuda, motywował do dobrego postępowania. Punktem kulminacyjnym wyrazu Jego miłości do rodzaju ludzkiego było podjęcie męki krzyżowej. Ten akt miłości nie ma w sobie nic z pustej i jedynie słownej deklaracji. Od tej chwili patrzymy na Tego, którego Serce przebito dla naszego zbawienia. Dwa tysiące lat temu niektórzy ludzie przechodzili wobec tego faktu zupełnie obojętnie, inni – może z chwilową zadumą – wspominali czyny Jezusa i dziwili się temu, co z Nim uczyniono. Byli jednak i tacy, którzy łączyli swoje serca z cierpieniami Serca Jezusowego.

Jezus, z miłości do nas, pozwala się przybijać do krzyża także dzisiaj. Miłujące Serce, cicho i pokornie, wciąż przypomina światu, że miłość Boga nie została zamknięta w wydarzeniu Golgoty. Orędzie o miłującym Sercu Boga, więcej, sama miłość Boga, pragnie dotrzeć do każdego człowieka, podobnie jak docierała niegdyś do biblijnych bohaterów. Jakże trzeba nam, szczególnie w czasach niepewności, lęku, braku zgody i jedności, na nowo zadziwić miłością Jezusa do każdego człowieka! Coraz rzadziej, niestety, robi na nas przejmujące wrażenie przebity na krzyżu bok Zbawiciela i spływająca z niego krew. Być może ulegamy pędowi życia i mniej w nas zadumy nad miłością Boga.

Dlatego spójrzmy na Ukrzyżowanego. Zatrzymajmy na Nim wzrok. Niech nas ogarnie łaska miłującego Serca Jezusa. Nie pozostawajmy obojętni na tę miłość! Odpowiadajmy na nią naszą miłością. Kochajmy tak, jak Jezus!

Jak jednak mamy kochać i czcic to Serce w XXI wieku? Spróbujmy wskazać kilka wymiarów okazywania tej miłości.

Przede wszystkim zachęcam do **ożywienia kultu eucharystycznego**. To w Eucharystii Serce Jezusa jest najbliżej nas, najpełniej łączy się z nami, a my z Nim. Znamiennym jest fakt, że w trudnym czasie ograniczeń, izolacji i cierpienia, szukamy eucharystycznej obecności Jezusa w Mszy świętej i adoracji Najświętszego Sakramentu. Nie brakuje jednak i takich osób, które z obojętności, lenistwa i instrumentalnie traktowanej dyspensy od uczestnictwa w nie-

---

⁴ Objawienia Najświętszego Serca Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii w czerwcu 1675 r.

dzielnej Mszy świętej, od miesięcy opuszczają spotkanie z miłującym Sercem Boga w Eucharystii. Proszę wszystkich, aby z nowym zapałem i gorliwością spotykali się z Jezusem eucharystycznym w niedziele i – w miarę możliwości – w dni powszednie.

Kolejną formą czci Serca Jezusa i wyrażania miłości wobec Niego są **różne formy kultu i nabożeństw do Najświętszego Serca Zbawiciela**. Chodzi tu o: nawiedzenie Najświętszego Sakramentu; godzinę świętą; praktykę pierwszych czwartków miesiąca, kiedy wypraszamy dar powołań; pierwszych piątków miesiąca, podczas których wynagradzamy Bogu za grzechy świata; akty osobistego poświęcenia siebie, rodzin i parafii; modlitwę Litanią do Najświętszego Serca Pana Jezusa, zwłaszcza w czerwcu; rozmaite akty przebłagalne. To bogactwo Kościoła powszechnego, o którym nie zapominajmy i z którego aktywnie korzystajmy zarówno w naszych parafiach, jak i podczas modlitw w naszych domach.

Zachęcam do częstszych spotkań formacyjnych oraz do **ożywienia i powstawania nowych wspólnot Honorowej Straży Najświętszego Serca Pana Jezusa**. Miłująca obecność przed Panem, okazywana i wyrażana myślą, sercem, czy też fizyczną obecnością przed tabernakulum, to piękne świadectwo czci boskiego Serca i wyrażania naszej miłości wobec Niego!

Naszą **troską obejmijmy także przydrożne kapliczki i ołtarzyki dedykowane Sercu Jezusa**. Zadbajmy o to, by zwyczajem naszych praojców, na ścianach w naszych pokojach pojawiły się obrazy z Najświętszym Sercem Pana Jezusa. Niech przypominają nam o tym, że nasze rodziny zostały zawierzone i oddane w akcie ufności Jezusowi oraz niech stale motywują do prośb o Jego błogosławieństwo i opiekę. Niech każde spojrzenie na ten wizerunek będzie dla nas zachętą, aby życie uczynić cichym, pokornym, ofiarnym i miłującym wobec członków rodziny i w relacjach międzyludzkich.

II. Naśladować Najświętsze Serce Jezusa

Pięknym i dobrze znanym w naszej pobożności jest akt strzelisty, będący w istocie tęsknym wołaniem: **Jezu, cichy i pokornego serca, uczyn serca nasze według Serca Twego**. Zauważmy, że na wielu wizerunkach widzimy Zbawiciela, który dotyka jedną dłonią swojego Serca, a drugą wyciąga w kierunku oglądającego. To zaproszenie do naśladowania, do realizacji Ewangelii na co dzień, do kształtowania swojego serca na wzór cichego i pokornego Serca Zbawiciela. To także wezwanie do tego, by stopniała nasza zatwardziałość, chęć odwetu lub ferowania własnych wyroków. Pamiętajmy, że serce ciche i pokorne jest zawsze skore do przebaczenia, a także odżegnuje się od obojętności wobec grzeszących czy cierpiących niedostatek.

Uczyńmy wszystko, aby czas przygotowania do Aktu Poświęcenia Najświętszemu Sercu naszej Ojczyzny, a także każdej parafii i rodziny naszej Archidiecezji, był wypełniony staraniami o zgodę i pojednanie w naszych domach oraz w środowiskach, w których żyjemy. Tak wiele pośród nas niepotrzebnych podziałów, absurdalnych waśni, długotrwałych konfliktów. Wyciągnijmy dłoń do zgody, poprośmy o przebaczenie! W miarę możliwości, próbujemy nieść orędzie nadziei osobom samotnym, chorym, wątpiącym, przeżywającym trudności materialne czy duchowe. Niech nasze świadectwo życia i szczerą gotowość pomocy będą dla nich czytelnym znakiem cichej i pokornej służby, której uczmy się od Jezusa.

III. Przeżywać akt oddania i zawierzenia we wspólnocie diecezjalnej

Drodzy Bracia i Siostry!

W dniach 2-10 czerwca br. będziemy wspólnie przeżywać diecezjalną Nowennę, przygotowującą nas do uroczystego Aktu poświęcenia naszej Ojczyzny, Archidiecezji, parafii i rodzin Najświętszemu Sercu Pana Jezusa, który dokona się w Krakowie 11 czerwca. Postarajmy się o to, aby każda parafia Archidiecezji, pod przewodnictwem swoich duszpasterzy, włączyła się w duchowe przygotowanie do tego wydarzenia.

Zapraszam wszystkich wiernych, aby korzystali także z propozycji przeżywania Nowenny wraz z **Radiem FARA**, zarówno na falach eteru, jak i za pośrednictwem telewizji internetowej **fara.tv**. Wszystkie nabożeństwa, celebracje i konferencje będą transmitowane z kościoła pw. św. Mikołaja w Jarosławskim Opactwie.

Włączmy się wszyscy w tę dziewięciodniową modlitwę. Do udziału w niej zapraszam w sposób szczególny chorych i samotnych. Szczegółowy program Nowenny będzie podawany przez naszą rozgłośnię radiową oraz zostanie umieszczony na stronie diecezjalnej. Duszpasterzy proszę, aby przypominali wiernym o tej inicjatywie diecezjalnej.

Drodzy Kapłani, Osoby życia konsekrowanego, drodzy Diecezjanie!

Posłuchajmy słów św. Jana Pawła II: *Wzywam wszystkich wiernych, aby nadal gorliwie pielęgowali kult Najświętszego Serca Pana Jezusa przystosowując go do naszych czasów, ażeby dzięki temu mogli nieustannie czerpać z jego niezgłębionych bogactw i umieli z radością na nie odpowiadać, miłując Boga i braci, znajdując pokój, wchodząc na drogę pojednania i umacniając swą nadzieję, że kiedyś będą żyć pełnią Boga we wspólnocie ze wszystkimi świętymi*⁵.

We wspomnianym zaś na początku liście św. Józefa Sebastiana Pelczara czytamy: *Poświęcajcie się całymi rodzinami Najświętszemu Sercu Jezusowemu, a przy tym módlcie się, aby cały nasz naród, dziś z łaski Bożej wolny i niepodległy, ale jeszcze przez nieprzyjaciół zewnętrznych i wewnętrznych uciskany, poddał się Królestwu Boskiego Serca*⁶.

Na czas wsłuchiwania się w *gorejące miłością ku nam Najświętsze Serce Jezusa* oraz gorliwego kształtowania naszych serc na Jego podobieństwo, z serca Wszystkim błogosławię, polecając się także Waszej modlitwie.

✠ Adam Szal
Arcybiskup Metropolita Przemyski

List należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Archidiecezji Przemyskiej w Uroczystość Trójcy Przenajświętszej, tj. dnia 30 maja 2021 r.

⁵ Jan Paweł II, „Pielęgnujcie Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa”, Watykan, 4 czerwca 1999 r.

⁶ J. S. Pelczar, List pasterski..., s. 54-55.